

POSUDEK VEDOUcíHO PRÁCE

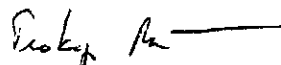
Student: Pavel Kavalír

Práce: *Kolegialita episkopátu ve službě jednoty církve*
- diplomová práce -

Vedoucí práce: ThLic. Prokop Brož, Th.D.

Student se ve své diplomové práci *Kolegialita episkopátu ve službě jednoty církve* zabývá episkopátem v jeho jednom důležitém rysu: kolegiální povaze. V 1. kapitole se ve sboru Dvanácti nahlíží základ sborové povahy episkopátu. Jakým způsobem je sborová struktura biskupského úřadu reflektována autory prvních staletí života církve, pojednává 2. kapitola. Tato struktura se uplatňovala a současně vyvíjela v rámci synodálního procesu života církve, jak zpravuje 3. kapitola. Synodální proces jako uspořádání nejen místní, ale též univerzální církve otevírá otázku úřadu, který je dán ke službě jednoty celé církve: Petrova úřadu a papežství. Proto autor diplomové práce seznamuje ve 4. kapitole s problematikou Římského biskupa ve vztahu ke sboru biskupů. Toto téma na konkrétních dějinných souvislostech objasňují další tři kapitoly: kap. 5. Velké kontroverze vrcholného středověku, kap. 6. Reformace a kap. 7. Tridentský koncil. Další dvě kapitoly ukazují současné řešení problému v koncepci I. a II. vatikánského koncilu. V poslední, 10. kapitole se student pokusil ukázat dvě roviny současného řešení biskupské kolegiality: legislativní a teologickou, jež v pokoncilní obnově synodality nacházejí syntézu a tedy i faktické řešení. V závěru student souhrnným způsobem zopakuje základní otázky práce a jejich řešení. K diplomové práci standardně patří seznam použitých zkratk, bibliografie, resumé a anglická anotace. Svým rozsahem diplomová práce překročila předepsané minimum a dosáhla 110 normostran.

U práce je třeba docenit ucelenost probraného tématu: biskupská kolegialita je v rámci církevního dějinného vývoje pojednána od apoštolských dob až po současnost. Vedle dějinně-jevové stránky se autor snaží nacházet též východiska pro teologické pojetí tématu: tedy biskupské kolegiality. Nedostatkem je jistá kusost, na níž musí čtenář nutně narazit, má-li se tak závažným tématem tak zevrubně na tak omezeném prostoru zabývat. Pozice jednotlivých církevních otců prvních staletí, reformátorů 16. století nebo Tridentského koncilu by bylo zajisté dobré ještě precizovat. Rovněž dobový kontext I. vatikánského koncilu a jev jako je osvícenství či Francouzská revoluce by zasluhovaly pevnější ukotvení v rozsáhlé dějepisné i teologické literatuře. Nicméně práce rozhodně poskytuje základní „pojmem“ biskupské kolegiality v jejím dějinném vývoji, takže vřele doporučuji, aby student předstoupil před komisi a zde svou práci obhájil.

Prokop Brož

V Praze 27. května 2009